

Főtitkári beszámoló

a Diákszövetség 2022. évi közgyűlése számára

Tisztelt Közgyűlés! Kedves Barátaim!

A Diákszövetség 2021. évi működését főtitkári tevékenységemhez kötődően az alábbiakban foglalom össze.

Ahogy azt már korábban is megfogalmaztam a közgyűlés előtt, nagyon fontos átmeneti időszakot élünk a Diákszövetség életében. Hagyományainkat, értékeinket és az egyesületi működés eddigi gyümölcseit megtartva és gazdagítva, idővel új kezdeményezéseket is sikerre kell tudnunk vinni annak érdekében, hogy a Diákszövetség az újabb öregdiák generációk számára is a piarista diákok közösségének fő szervezője maradjon. Továbbra is stratégiánk kulcskérdése a fiatal és a legfiatalabb, évről évre piarista iskolákban végző öregdiákok megszólítása és bevonása. Jelenleg még korántsem mondhatjuk, hogy ezt a feladatot sikerrel végeztük volna el, ugyanakkor – mint minden átmeneti időszakban – a legfontosabb kérdésnek azt tartom, hogy dolgozunk-e ezen, keressük-e az új utakat az újabb piarista diák generációk bevonására. Ebben a szellemben számolok be a közgyűlésnek az alábbiakról.

1. Szervezeti működés, adminisztráció

A Diákszövetség döntéshozó és operatív szervei az elmúlt másfél évben rendkívüli körülmények között végezték munkájukat. A járvány okozta különleges jogrend keretében 2021-ben nem tudtunk közgyűlést tartani, a választmány és az elnökség 2022 elejéig a lehetőségekhez mérten elektronikusan ülésezett. A tagság felé ilyenkor hangsúlyozottan is fennálló tájékoztatási kötelezettségünknek mindenben igyekeztünk eleget tenni, rövid határidővel honlapra téve az egyesületi dokumentumokat (kölségvetés, pénzügyi beszámoló, elnökségi döntések).

Az egyesületi működésünkhöz tartozó kulcskérdés, hogy megfelelő embereket sikerül-e találni az ellátandó feladatokra, tisztségekre. Nem magától értetődő, ezért nagy eredménynek tartom, hogy Várgedő Tamás kincstárnoki lemondását követően szintén kiváló embert sikerült csatasorba állítani Kovács György személyében. Hasonló reménnyel tekintek főtitkár utódom megválasztása elébe is.

Egyik első főtitkári feladatomból volt 2014-ben alapszabályunk revíziója és átfogó módosítása az akkor hatályba lépő új polgári törvénykönyvre tekintettel. Alapszabályunk azóta biztos alapja a törvényes működésnek. Ismét itt van azonban az ideje annak, hogy áttekintsük, milyen módosításokkal tudná a jövőben is a legjobban szolgálni működésünket. Egyrészt indokolt, hogy a járványhelyzet tapasztalatai alapszabályunkban is megjelenjenek, meghatározandó körben biztosítva az online ülésezés és döntéshozatal lehetőségét. Másrészt szisztematikusan is érdemes

átgondolnunk, hol vannak olyan pontok a szervezeti működésünkben, amelyek akár alapszabályunk módosítását is indokolják.

A Diákszövetség irodája az elmúlt két évben is alapja volt az adminisztratív működésünknek. Urbán Gergővel az elmúlt hónapokban a szokásosnál is többször egyeztettünk az aktuális teendőkről annak érdekében, hogy az új főtitkár rendezett irodát örököljön. Régebbi adósságunk volt például az alapszabály értelmében 2014 óta kötelező Határozatok Könyvének megalkotása.

Részint az adminisztráció körébe tartozik, hogy új tagnyilvántartási rendszerre álltunk át. Az átállás jelentős anyagi terheket kívánt, ugyanakkor egyértelmű sikerrel zajlott abban az értelemben, hogy többeszes adatmigráció mellett elenyésző mértékben kellett és kell korrigálni az adatnyilvántartást.

2. Pénzügyeink

Az elmúlt két évben nagy odafigyeléssel igyekeztünk pályázati forrásokat is bevonni a Diákszövetség működésébe. Mindkét évben sikerrel pályáztunk és számoltunk el, így a Diákszövetség pénzügyi helyzete stabil. Látnunk kell, hogy a jövőben is az várható: a tagdíjbevételek önmagukban nem fedezik kiadásainkat, így kulcsfontosságú a pályázati aktivitás megőrzése. Mindemellett persze magától értetődő, hogy a tagdíjfizetés megőrzése és növelése terén is folyamatos erőfeszítéseket kell tennünk, hiszen az adja működésünk legbiztosabb, minden(ki) mástól független alapját. Számolni kell azzal, hogy a fiatalabb generációk esetében a korábbinál jelentősebb energiaráfordítást és új kommunikációs eszközöket is igényel, hogy a tagdíjak a korábbihoz mérhető arányban folyjanak be. A következő időszakban például meg kell próbálnunk bevezetni a bankkártyás tagdíjfizetés valamilyen módját.

3. Kommunikáció

2021-ben a korábban beüzemelt kommunikációs csatornáinkon kiszámíthatóan működtettük a diákszövetségi kommunikációt. A főtitkári működésem elején megújított honlap alapvetően ma is kulturált megjelenéssel, megfelelően látja el feladatát, mindazonáltal itt is ideje lehet egy újabb revízióknak, profiltisztításnak. Proaktív kommunikációnk legfontosabb csatornája a hírlevél, amely a korábbi „rövidhír” funkcióját is sikeresen átvette. Egyre fontosabb továbbá, hogy fészbukozóink a közösségi médiás felületeinken is aktívan közzéteszik a hozzánk kötődő információkat.

A kommunikáció terén célunk, hogy minél szélesebb körben elektronikus úton (e-mailben) tartsunk kapcsolatot tagjainkkal: ezt nemcsak költséghatékonysági szempontok indokolják, hanem az is, hogy a fiatalabbak egyre inkább így (és kizárólag így) tartanak kommunikációs kapcsolatot. Mindazonáltal fokozatosan járunk el, és ügyelünk arra, hogy a szükséges mértékben a postai kapcsolattartás is jelen legyen.

4. Rendezvények

E ponton sajnos szokatlanul röviden tudok most beszámolni: a járvány 2021-ben elvitte személyes találkozásaink jelentős részét. Azt tartom azonban fontosnak, hogy amint arra lehetőség nyílt, rögtön ráfordultunk szokásos rendezvényeink (pl. vacsorák, szalon) megszervezésére. A járvány elmúltával is szűk keresztmetszetet jelenthet azonban adott esetben a hadra fogható szervezők kis létszáma, ezért tudatosan bővítenünk kell az ilyen irányú aktivitást.

5. Stratégiai munka, jövőtervezés

Továbbra is a beszámolóba kíváncsozik két stratégia folyamat, amelyek lehetőségeinkhez mérten a szándékainknál néha kicsit lassabban, de biztos vízió irányába haladnak.

Egyrészt a „piarista alumni” néven bontakozó folyamat a Diákszövetség szempontjából az MPDSZ lehetőségeinek megújítását jelenti: a piarista intézményekkel való folyamatos és intézményes együttműködést annak érdekében, hogy a végzett diákok minél szélesebb körben maradjanak meg a piarista világban, minél szélesebb körben maradjanak közel hozzánk. Ha ezt elérjük, megszólításuk és bevonásuk terén a jelenleginél lényegesen jobb esélyeink lesznek.

Az iskolavezetők által kijelölt alumni-felelősök hálózata egyes felelősök példás aktivitásának köszönhetően hoz már gyümölcsöket, de hálózatszerű, aktív működtetésére több energiát kell a jövőben fordítani.

Másrészt halad a PiarHáló realitásokhoz illeszkedő megvalósítása is. Lehetőségeinket felmértük, és egyre jobban látható, milyen feltételek mentén tudjuk életre hívni a piarista öregdiákok közti kapcsolattartást forradalmasító platformot.

Ezúttal is azzal tudom zárni beszámolómat, hogy ha a Diákszövetség 2021. évi működését ezeknek a stratégiai távlatoknak a fényében nézem, akkor azt tudom mondani a közgyűlésnek: minden reményünk és esélyünk megvan arra, hogy hagyományainkat tisztelve, de új utakat és lehetőségeket is kidolgozva letegyük az alapjait a következő évtizedekben is sikeresen működő Diákszövetségnek és öregdiák-hálónak.

Dr. Török Bernát